

□ Czas czytania: 5 min.

W sercu Afryki Południowej, wśród naturalnego piękna i wyzwań społecznych eSwatini, Lesotho i RPA, Salezianie świętują 130 lat obecności misyjnej. W tym czasie Jubileuszu, Kapituły Generalnej i historycznych rocznic, Inspektoriat Afryki Południowej dzieli się swoimi znakami nadziei: wiernością charyzmatowi Księdza Bosko, zaangażowaniem wychowawczym i duszpasterskim wśród młodzieży oraz siłą międzynarodowej wspólnoty, która świadczy o braterstwie i odporności. Mimo trudności, entuzjazm młodzieży, bogactwo lokalnych kultur i duchowość Ubuntu nadal wskazują drogi przyszłości i komunii.

Braterskie pozdrowienia od Salezjanów z najmniejszej Wizytatorii i najstarszej obecności w Regionie Afryka-Madagaskar (od 1896 roku, pierwszych 5 współbraci wysłał Ksiądz Rua). W tym roku dziękujemy za 130 salezjanów, którzy pracowali w naszych 3 krajach i którzy teraz wstawiają się za nami z nieba. „Małe jest piękne”!

Na terytorium AFM mieszka 65 milionów ludzi, którzy komunikują się w 12 językach urzędowych, wśród wielu cudów natury i wielkich zasobów podziemnych. Żyjemy wśród nielicznych krajów Afryki Subsaharyjskiej, gdzie katolicy stanowią niewielką mniejszość w porównaniu z innymi Kościołami chrześcijańskimi, zaledwie 5 milionami wiernych.

Jakie są znaki nadziei, których szuka nasza młodzież i społeczeństwo? Przede wszystkim staramy się przewyciężyć osławione światowe rekordy rosnącej przepaści między bogatymi a biednymi (100 000 milionerów wobec 15 milionów bezrobotnych młodych ludzi), braku bezpieczeństwa i rosnącej przemocy w życiu codziennym, załamania systemu edukacji, które doprowadziło do powstania nowej generacji milionów analfabetów, zmagających się z różnymi uzależnieniami (alkohol, narkotyki...). Ponadto, 30 lat po zakończeniu reżimu apartheidu w 1994 roku, społeczeństwo i Kościół są nadal podzielone między różne wspólnoty pod względem gospodarki, możliwości i wielu jeszcze niezagojonych ran. W rzeczywistości wspólnota „Kraju Tęczy” zмага się z wieloma „lukami”, które mogą być „wypełnione” tylko wartościami Ewangelii.

Jakie są znaki nadziei, których szuka Kościół katolicki w RPA?

Uczestnicząc w trymestralnym spotkaniu „Joint Witness” przełożonych zakonnych i biskupów w 2024 roku, zauważyliśmy wiele oznak upadku: mniej wiernych, brak powołań kapłańskich i zakonnych, starzenie się i zmniejszanie liczby zakonników, niektóre diecezje w bankructwie, ciągła utrata/zmniejszanie się instytucji katolickich

(opieka medyczna, edukacja, dzieła społeczne lub media) z powodu gwałtownego spadku liczby zaangażowanych zakonników i świeckich. Konferencja Episkopatu Katolickiego (SACBC – obejmująca Botswanę, eSwatini i RPA) wskazuje jako priorytet pomoc młodzieży uzależnionej od alkoholu i innych różnych substancji.

Jakie są znaki nadziei, których szukają salezjanie z Afryki Południowej? Codziennie modlimy się o nowe powołania salezjańskie, aby móc przyjąć nowych misjonarzy. Rzeczywiście, skończyła się era Inspektorii Anglo-Irlandzkiej (do 1988 roku), a „Projekt Afryka” nie obejmował południowego krańca kontynentu. Po 70 latach w eSwatini (Suazi) i 45 latach w Lesotho, mamy tylko 4 lokalne powołania z każdego Królestwa. Dziś mamy tylko 5 młodych współbraci i 4 nowicjuszy w formacji początkowej. Jednak najmniejsza Wizytatoria Afryki-Madagaskaru, poprzez swoje 7 lokalnych wspólnot, jest odpowiedzialna za edukację i opiekę duszpasterską w 6 dużych parafiach, 18 szkołach podstawowych i średnich, 3 centrach kształcenia zawodowego (TVET) i różnych programach pomocy społecznej. Nasza wspólnota inspektorialna, z 18 różnymi narodowościami wśród 35 salezjanów mieszkających w 7 wspólnotach, jest wielkim darem i wyzwaniem do przyjęcia.

Jako mniejszościowa i krucha wspólnota katolicka Afryki Południowej... Wierzymy, że jedyną drogą do przyszłości jest budowanie większej liczby mostów i komunii między zakonnikami a diecezjami: im słabsi jesteśmy, tym bardziej staramy się współpracować. Ponieważ cały Kościół katolicki stara się skupić na młodzieży, Ksiądz Bosko został wybrany przez biskupów na Patrona Duszpasterstwa Młodzieży, a Nowenna ku jego czci jest z przeżywana z zapałem w większości diecezji i parafii na początku roku duszpasterskiego.

Jako Salezjanie i Rodzina Salezjańska, nieustannie zachęcamy się nawzajem: „work in progress” (prace w toku).

W ciągu ostatnich dwóch lat, po zaproszeniu Przełożonego Generalnego, staraliśmy się ożywić nasz charyzmat salezjański, z mądrością wspólnej wizji i kierunku (począwszy od dorocznego zgromadzenia inspektorialnego), z serią małych i prostych codziennych kroków we właściwym kierunku oraz z mądrością osobistego i wspólnotowego nawrócenia.

Jesteśmy wdzięczni za zachętę ks. Pascuala Cháveza na naszej niedawnej Kapitulie Inspektorialnej w 2024 roku: Dobrze wiecie, że trudniej, ale nie niemożliwe, jest „odnowić” niż założyć [charyzmat], ponieważ istnieją nawyki, postawy lub zachowania, które nie odpowiadają duchowi naszego Świętego Założyciela, Księdza Bosko, i jego Projektowi Życia, i mają „prawo obywatelstwa” [w Inspektorii].

Naprawdę potrzebne jest prawdziwe nawrócenie każdego współbrata do Boga, traktując Ewangelię jako najwyższą regułę życia, i całego Inspektoratu do Księdza Bosko, przyjmując Konstytucje jako prawdziwy projekt życia.

Została przegłosowana rada ks. Pascuala i zobowiązanie: „Stać się bardziej zafascynowani Jezusem i oddanymi młodzieży”, inwestując w nawrócenie osobiste (tworząc świętą przestrzeń w naszym życiu, aby pozwolić Jezusowi ją przemienić), w nawrócenie wspólnotowe (inwestując w systematyczną miesięczną formację stałą według tematu) oraz w nawrócenie inspektorialne (promując mentalność inspektorialną poprzez „Jedno Serce Jedna Dusza” – owoc naszego zgromadzenia inspektorialnego) oraz z miesięcznymi spotkaniami online dyrektorów.

Na pamiątkowym obrazku naszej Wizytatorii Błogosławionego Michała Rua, obok twarzy wszystkich 46 współbraci i 4 nowicjuszy (35 mieszka w naszych 7 wspólnotach, 7 jest w formacji za granicą, a 5 salezjanów czeka na wizę, z jednym w katakumbach San Callisto i jednym misjonarzem, który przechodzi chemioterapię w Polsce). Jesteśmy również pobłogosławieni rosnącą liczbą współbraci misjonarzy, którzy są wysyłani przez Przełożonego Generalnego lub na określony czas z innych Inspektorii afrykańskich, aby nam pomóc (AFC, ACC, ANN, ATE, MDG i ZMB). Jesteśmy bardzo wdzięczni każdemu z tych młodych współbraci. Wierzymy, że z ich pomocą nasza nadzieja na charyzmatyczne odrodzenie staje się namacalna. Nasza Wizytatoria – najmniejsza w Afryce-Madagaskarze, po prawie 40 latach od założenia, nadal nie ma prawdziwego domu inspektorialnego. Budowa rozpoczęła się, z pomocą Przełożonego Generalnego, dopiero w zeszłym roku. Również tutaj mówimy: „prace w toku...”

Chcemy również podzielić się naszymi skromnymi znakami nadziei ze wszystkimi pozostałymi 92 Inspektoriami w tym cennym okresie Kapituły Generalnej. AFM ma unikalne doświadczenie 31 lat lokalnych wolontariuszy misyjnych (zaangażowanych w Duszpasterstwo Młodzieży w Centrum Młodzieżowym Bosco w Johannesburgu od 1994 roku), program „Love Matters” dla zdrowego rozwoju seksualnego młodzieży od 2001 roku. Nasi wolontariusze, zaangażowani przez cały rok w życie naszej wspólnoty, są najcenniejszymi członkami naszej Misji i nowych grup Rodziny Salezjańskiej, które powoli rosną (VDB, Salezianie Współpracownicy i Byli Wychowankowie Księdza Bosko).

Nasz dom macierzysty w Kapsztadzie będzie obchodził już w przyszłym roku swoje sto trzydzieste urodziny, a dzięki sto pięćdziesiątej rocznicy Misji Salezjańskich, z pomocą Inspektoratu Chin, stworzyliśmy specjalną „Salę Pamięci Świętego Alojzego

Versigili", gdzie nasz Protomęczennik spędził jeden dzień podczas powrotu z Włoch do Chin-Makau w maju 1917 roku.

Ksiądz Bosko „Ubuntu” – droga synodalna

„Jesteśmy tutaj dzięki wam!” – Ubuntu to jeden z wkładów kultur Afryki Południowej w globalną wspólnotę. Słowo w języku Nguni oznacza „Jestem, ponieważ wy jesteście” („I’m because you are!”). Inne możliwe tłumaczenia: „Jestem dzięki wam!”). W zeszłym roku podjęliśmy projekt „Eco Ubuntu” (3-letni projekt podnoszenia świadomości ekologicznej), który obejmuje około 15 000 młodych ludzi z naszych 7 wspólnot w eSwatini, Lesotho i RPA. Oprócz wspaniałej celebracji i dzielenia się Synodem Młodzieży 2024, nasi 300 młodych ludzi [którzy uczestniczyli] zachowują przede wszystkim Ubuntu w swoich wspomnieniach. Ich entuzjazm jest źródłem inspiracji. AFM potrzebuje was: Jesteśmy dzięki wam!

Marco Fulgaro